

KAPITOLA 1

JAKÝ JE VLASTNĚ TEN JEMNOHMOTNÝ SVĚT?

Výkladem o struktuře jemnohmotného světa jsme se již zabývali v naší poslední knize. Zde se k tomuto tématu ještě vrátíme a doplníme některé podrobnosti a komentáře.

Pro začátek ještě jednou převyprávíme naši verzi historie stvoření světa za pomoci energetického modelu vzájemného působení sil jemnohmotného světa.

JAK TO VŠECHNO ZAČALO

Podle církevních zdrojů se vesmír objevil v určitém velmi vzdáleném čase. Byl stvořen vyšší bytostí, která je v různých náboženských systémech nazývána různě (*Bůh, kosmická inteligence, logos, noosféra, Absolutno* apod.)

My budeme pro označování této bytosti používat termín *Stvořitel (Bůh)*, což ovšem neznamená, že bychom snad s ostatními označeními nesouhlasili.

Stvořitel stvořil naši planetu (stejně jako i celý vesmír) a zabydlel ji lidmi. Do každého člověka vložil část své nesmrtelnosti – *duši* (nebo též *božskou monádu*) a dal nám určité úkoly.

Na základě námi přijatého energetického modelu bylo **naším původním úkolem produkovat božskou energii – energii lásky ke Stvořiteli, dobra, odpuštění, radosti ze všeho stvořeného**. Takovéto čisté energie člověk vyzářuje ze svého nitra v čase meditace a tehdy, vykonává-li posvátné obřady k uctění Stvořitele. V našem textu se následně budete setkávat s pojmem *etalonové energie**, což znamená energie pro uctívání Stvořitele přijatelné – čisté, božské.

Z toho vyplývá, že **smyslem lidského života – života jako cesty duchovního růstu – je tedy vyprodukovat určité množství etalonové energie**, následkem čehož bude duši dovoleno opustit pozemský svět a navždy přesídlit do nehmotného těla.

V našem materialistickém světě se člověk sám musí živit nižšími energiemi, které získává z potravy, slunce a vzduchu. Ve východních naukách se tato energie nazývá *prána*** nebo energie *čchi****.

Tyto nižší energie mají původ ve složitých procesech probíhajících v kosmu.

Na tom, že člověk žije z energie, která vzniká na základě kosmických procesů, není nic převratně nového. Například v knize známého taoistického Mistra jménem Ma Ťiang Ťia je psáno: „*Na Zemi bez ustání proudí kosmická energie; její proud se skládá z malých částiček, vzniknuvších v důsledku procesu existence hvězd. Na této energii je závislý veškerý život na Zemi, včetně člověka.*“ S touto myšlenkou se zcela ztotožňujeme.

Od momentu početí je náš život podřízen zákonu karmy, který zněl v počátku přibližně takto: **kolik**

* zařízení, nahrazující měrovou jednotku příslušné veličiny – pozn. red.

** sanskrtské slovo, které v hinduismu označuje kosmickou energii, která proniká celým tělem a udržuje v něm život. V tělesné rovině se projevuje nejzřetelněji – pozn. red.

*** z čínštiny, prakticky shodný pojem z taoistické nauky – pozn. red.

Jak získávat informace z jemnohmotného světa

božské energie pošleš Stvořiteli, natolik harmonický bude tvůj život. Výsledná životní úroveň nebyla závislá na samotném člověku, ale na vyšších silách.

Protože Stvořitel řídí i jiné světy ve vesmíru, potřebuje **pomocníky**. Proto stvořil mocné nemateriální bytosti bez fyzického těla, které se nazývají **duchové**. Duchové řídí veškeré procesy na Zemi včetně počasí, světa rostlin, zvířat i života každého jednotlivého člověka.

Duchové bdí nad našimi pozemskými životy, ovlivňují naše myšlenky a činy a pomáhají nám vytvářet určité podmínky tím, že se jejich prostřednictvím plní některá z našich přání. **Sbírají božskou energii** (neboli čistou či etalonovou) **a předávají ji Stvořiteli**, který ji pak používá k naplnění svých záměrů. Fakticky tedy duchové působí v jakési sféře služeb lidem, plní jejich objednávky a korigují jejich životy v souladu s přáními Stvořitele.

V zásadě tedy **duchové nemohou mít vlastní záměr nebo přání**. Jejich existence je založena na plnění Stvořitelovy vůle a těch z lidských přání, která jsou obdařena odpovídající energií.

Určitou část energie si duchové ponechávají pro vlastní potřebu. Tu dostávají od Stvořitele jako jakési výslužné. Duchové sami nedokáží energii vyrábět. Přestanou-li ji lidé produkovat (například v důsledku některé z potop světa nebo jiné velké události), duchové ji mohou získat pouze ze svých zásob uložených u Stvořitele.

VZPOURA DUCHŮ

Během svého života **lidé produkují vedle etalonové energie i některé jiné druhy energií**, které od nás Stvořitel nepožadoval, například energie, jež vznikly před mnoha lety z lidských tužeb po materiálním dostatku a po pozemské lásce, po slastných požitcích

z vítězství nad nepřítelem apod. Duchové tyto energie ignorovali a ty se pak volně rozšiřovaly do prostoru.

Po nějaké době se duchové pokusili tyto volné energie ovládnout a postupně se jim to začalo dařit (stejně jako většina úředníků úspěšně využívá příležitost, jak si legálně přilepšit).

Duchové mají ze své podstaty schopnost ovlivňovat události v materiálním světě: ti nejsamostatnější z nich tak začali lidi navádět, aby produkovali stále více neetalonové energie, čímž jim umožňovali získat větší nezávislost na Stvořiteli.

Když se duchové naučili využívat prakticky jakoukoliv neetalonovou energii lidí a ucítili možnost existovat nezávisle, **část z nich odmítla nadále sloužit Stvořitelovým záměrům**. Do čela rebelů se postavil Lucifer, jeden ze Stvořitelových nejbližších archandělů. Odpadlíci byli nazváni **nečistými duchy nebo démony**. Ti, kteří zůstali ve Stvořitelových službách, se nazývají **čistí duchové nebo také andělé**.

Stvořitel pochopitelně mohl potlačit vzpouru a zničit všechny rebely. Jakožto Stvořitel tak může učinit kdykoliv – dokonce i dnes. Ale za prvé, Bůh je milosrdný a dovoluje zbloudilým vyznávat se ze svých chyb a navrátit se zpět do jeho náruče, jak učinili již mnozí z hříšníků. Za druhé, k likvidaci většího množství bývalých soupeřů se staví negativně ostatní duchové (u lidí je tom podobně – málokdo souhlasil se Stalinovými čistkami ve vlastních řadách). Za třetí, ke stvoření duchů bylo třeba mnoho úsilí a etalonové energie. Bylo by nerozumné zničit tak složité bytosti.

Z tohoto důvodu **byli hříšní duchové vypuštěni na svobodu, aby se napravili**. Existují na základě dvou podmínek. **Jednak** nemají právo používat čistou energii a mohou žít jen z člověkem produkované neetalonové energie. **Druhá podmínka** je, že jsou podřízeni **zákonu**

Jak získávat informace z jemnohmotného světa

karmy: za každou porci energie, kterou od lidí získají, musejí zaplatit, a to vytvořením takových událostí, o které si člověk říká. Ve vztahu k lidem působí ovšem tento zákon opačně: za každou požadovanou pomoc musí člověk zaplatit. Znamená to, že **člověk se může obrátit na duchy (jakékoliv) s prosbou o pomoc pouze tehdy, když za svoji „objednávku“ zaplatí odpovídajícím množstvím příslušné energie.**

Hříšní duchové se postupem času specializovali. Někteří žijí z energie blízké etalonové energii, produkované lidmi, zabývajícími se vědou, uměním nebo prožívajícími chvíle mateřské či romantické lásky. To jsou tzv. *démoni z Podnebesí*.

Jiní hříšní duchové se specializují na hrubší typ energie, produkované lidmi při pracovní činnosti, obchodování, sportování, fyzické lásce, zábavě a podobných aktivitách. Třetí typ démonů používá tu nejhrubší energii strachu, násilí, krutosti, alkoholismu nebo narkomanie. To jsou ti nejnižší démoni, lidově nazývaní *čerti* nebo *d'áblové*.

Každý duch má jednu charakteristickou vlastnost: **sám nemůže realizovat žádné přání** (to může podle záměru Stvořitele jenom člověk). Přání mít může, ale pro jeho uskutečnění si musí najít na Zemi člověka podobného smýšlení. Takoví duchové pak uskutečňují svůj záměr jakoby na objednávku člověka. Když takového nenajdou, snaží se najít jiného, kterému jsou schopni vnuknout svůj úmysl. Takovýto proces hledání může trvat i celá staletí.

DUCHOVÉ SE UCHÁZEJÍ O PŘÍZEŇ LIDÍ

Je zřejmé, že jak hříšní, tak i čistí duchové usilují o co nejtěsnější spolupráci s člověkem, aby od něj získali potřebnou energii.

Lidská vůle je v prvopočátku svobodná a každý se může sám rozhodnout, jakým silám jemnohmotného světa bude dávat přednost. V odpověď na naše přání se tedy mohou zjevit jak hříšní, tak i čistí duchové.

Kromě duchů existuje v jemnohmotném světě i celá řada dalších bytostí, které jsou připraveny ochotně komunikovat s lidmi. V krátkosti se podívejme, o koho se jedná.

LZE KOMUNIKOVAT S LIDSKOU DUŠÍ?

Předně se jedná o duše zemřelých. Mohou to být „čisté“ duše spravedlivých, řádných adeptů duchovních učení, mučedníků víry a ostatních, kteří si svým životem zasloužili účast na Božím plánu spasení a věčný život ve světě čistých bytostí. V křesťanství se nazývají *svatí*.

Takových duší je pochopitelně jen hrstka. Převážná většina lidí již za života komunikuje s démony, produkuje energii zdaleka ne božskou a po smrti se ocitá mezi podobnými démony. Také se pak pokouší o kontakt s lidmi a o předávání určitých informací. Děje se tak zejména v případech, kdy měli zemřelí na Zemi ještě nějakou důležitou práci nebo zůstali silně emocionálně propojeni s příbuznými (nebo s jinými lidmi).

Podle našich zkušeností nemají **duše zemřelých žádnou jinou informaci** než tu, kterou disponovali po dobu své pozemské existence. Například zakopal-li člověk někde za života poklad, může to sdělit z onoho světa svým příbuzným a známým. O pokladech jiných lidí ale většinou nic neví. Proto je zbytečné ptát se duší zemřelých na nerůznější současné a budoucí pozemské události. Vlastní jen informaci, kterou disponovali do doby své smrti.

KOMUNIKACE S FANTOMY

Stává se, že se podaří navázat komunikaci s jinými obyvateli jemnohmotného světa. Jedná se o rozličné dvojníky nebo *fantomy*, kteří jsou produktem magických aktivit lidí na Zemi.

Pokud jim lidé při jejich zrodu přidělí dostatečně silný energetický potenciál, jsou schopni poměrně dlouhodobé samostatné existence a mohou průběžně předávat různé informace.

DOMÁCÍ SKŘÍTKOVÉ NE VŽDY SPÍ

Existuje ještě jeden druh zástupců jemnohmotného světa. Jsou to bytosti tzv. *éterické povahy*. Éterická materie je svým složením nejbližší materii, ze které se skládá náš hmotný svět. V některých východních naukách je dokonce považována za součást materiálního světa. Proto jsou bytosti skládající se z takovéto látky lidem dobře známé z různých bajek a legend. Jsou to například domácí skřítkové, elfové, trpaslíci, skřeti a podobně.

Žijí samostatně, s lidmi se setkávají jen zřídka a rádi jim něco provádějí. Obyčejně se nacházejí na nižší vývojové úrovni než člověk a jen o málo vyšší než zvířata. Nic podstatného lidem sdělovat nemohou, mohou jen mást a svádět k nepravostem, což nedělají ze zlého úmyslu, ale jen tak, pro vlastní pobavení. Proč by si taky nevystřelili z těch hlupáků, kteří ani nedokážou správně požádat o pomoc?

Uvedli jsme jen několik základních obyvatel jemnohmotného světa, přestože jich existuje mnohem více. Často se také můžeme setkat s informací, získanou údajně od mimozemských bytostí, z paralelních světů apod. Jak tedy poznat, kdo s námi skutečně komunikuje? Pro lepší pochopení to vyložíme následujícím způsobem.